

کارآیی برخی تخمین‌گرهای زمین‌آماری در میان‌یابی و پهنه‌بندی شماری از ویژگی‌های کیفی خاک

سیده محبوبه موسوی فرد^۱، حمید رضا ممتاز^{۲*} و حبیب خداوردیلو^۳

(۱) دانش‌آموخته کارشناسی ارشد خاک‌شناسی؛ دانشکده کشاورزی؛ دانشگاه ارومیه

(۲) استادیار گروه علوم خاک؛ دانشکده کشاورزی؛ دانشگاه ارومیه؛ نویسنده مسئول مکاتبات：h.momtaz@urmia.ac.ir

(۳) استادیار گروه علوم خاک؛ دانشکده کشاورزی؛ دانشگاه ارومیه

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۹/۰۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۱۲/۲۰

چکیده

طراحی و اجرای برنامه‌های حفاظت خاک نیازمند پهنه‌بندی دقیق و بهینه ویژگی‌های خاک است. از جمله عوامل بسیار موثر در پهنه‌بندی ویژگی‌های خاک، روش درون‌یابی کاربردی است. هدف از این پژوهش، ارزیابی کارآیی شماری از روش‌های رایج درون‌یابی به منظور تخمین و پهنه‌بندی برخی ویژگی‌های کیفی خاک سطحی شامل درصد رس، هدایت الکتریکی، درصد کربنات کلسیم معادل و کربن آلی در اراضی زراعی منطقه نقده واقع در استان آذربایجان غربی با مساحتی حدود ۸۳۰۰ هکتار بود. به این منظور تعداد ۲۸۲ نمونه خاک سطحی (۳۰ سانتیمتری) به صورت تصادفی جمع‌آوری و مورد تجزیه آزمایشگاهی قرار گرفت. روش‌های قطعی (توابع پایه شعاعی و چند جمله‌ای فرآگیر) و زمین‌آماری (کریجینگ معمولی) به منظور پهنه‌بندی ویژگی‌های خاک بکار گرفته شدند. هدایت الکتریکی بیشترین (۹۰/۱۴) و رس کمترین (۲۸/۹۷) میزان تغییرپذیری را نشان دادند. مدل‌های نمایی، گوسی و کروی بر تغییرنماهای تجزیه برازش داده شدند. رس و هدایت الکتریکی با مدل نمایی، کربنات کلسیم معادل با مدل گوسی و کربن آلی با مدل کروی بهترین برازش را داشتند. نتایج نشان داد که روش کریجینگ معمولی دارای کمترین مقدار شاخص توازن خطأ-واریانس (BVTO) برای تخمین مقدار رس، شوری، آهک و کربن آلی بود و روش توابع پایه شعاعی با مدل نواری کم ضخامت بیشترین مقدار خطأ را در برآورد این متغیرها داشت. در نهایت با در نظر گرفتن بهترین روش درون‌یابی، نقشه‌های پهنه‌بندی ویژگی‌های خاک در محیط GIS تهیه گردید.

واژه‌های کلیدی: ویژگی‌های کیفی خاک؛ زمین‌آمار؛ روش‌های درون‌یابی؛ کریجینگ

مقدمه

۱۳۹۱ از جمله عواملی که دقت و صحت پهنه‌بندی ویژگی‌های خاک را در تهیه نقشه‌های مدیریتی تحت تأثیر قرار می‌دهد، تعداد نمونه‌های خاک و روش درون‌یابی بکار گرفته شده در تخمین متغیر مورد نظر می‌باشد. روش‌های درون‌یابی غالباً برای تعیین الگوی توزیع ویژگی‌های خاک در مقیاس‌های مختلف به کار می‌روند که در اغلب موارد تعداد داده‌ها زیاد بوده و دارای وابستگی مکانی می‌باشد.

کشاورزی دقیق و مدیریت زراعی بهینه، مستلزم تهیه نقشه‌ها و پهنه‌بندی دقیق و صحیح ویژگی‌های خاک است. ویژگی‌های خاک در زمان و مکان دارای تغییرپذیری فراوانی می‌باشند (Ghorbani-Dashtaki *et al.*, 2009; Ghorbani-Dashtaki *et al.*, 2010; Khodaverdiloo *et al.*, 2011؛ محمودی و همکاران، ۱۳۹۱؛ کرمی و همکاران،

مدل دایره‌ای و در روش توابع پایه شعاعی، تابع نواری کاملاً منظم کمترین مقدار خطأ را در درون‌یابی مقادیر ضریب رواناب دارا بودند.

بررسی‌های پرشماری که برای بیان الگوی پراکنش مکانی pH با دو روش OK و IDW صورت گرفته، نشان داده‌اند که روش کریجینگ دارای صحت پیش‌بینی بیشتری نسبت به وزن‌دهی عکس فاصله می‌باشد (Zimback, 2003).

(Laslett *et al.*, 1987; Bucene and

Zimmerman و همکاران (۱۹۹۹) در تخمین میزان ارتفاع، صرف نظر از نوع لندفرم و الگوی نمونه‌گیری، نشان داده‌اند که روش کریجینگ بهتر از IDW عمل نمود.

Leenaers و همکاران (۱۹۹۰) در تخمین مقدار روی خاک، روش کریجینگ را خیلی بهتر از روش وزن‌دهی عکس فاصله معرفی نمودند. البته بسیاری از پژوهشگران دیگر از جمله Weber و Englund (۱۹۹۴) روش وزن‌دهی عکس فاصله را نسبت به سایر روش‌ها از جمله کریجینگ، برتر معرفی نموده‌اند. Gotway و همکاران (۱۹۹۶) نیز در پهنه‌پندی کربن‌آلی کل خاک نتایجی مشابه بدست آوردند.

معروفی و همکاران (۱۳۸۸) در تخمین میزان هدایت الکتریکی و pH زه‌آب‌های آبراهه‌ای دشت همدان، روش‌های چندجمله‌ای موضعی و وزن‌دهی عکس فاصله را به ترتیب بهترین الگو و روش توابع پایه شعاعی را به عنوان نامناسب‌ترین الگو برای تخمین هدایت الکتریکی و pH زه‌آب‌های منطقه معرفی نمودند. سرمدیان و همکاران (۱۳۸۸) در بررسی کارآیی روش‌های زمین‌آماری به منظور پهنه‌بندی برخی ویژگی‌های خاک در منطقه اخترآباد نشان دادند که برای پهنه‌بندی ویژگی‌های خاک به دلیل ساختار مکانی قوی داده‌ها، روش کریجینگ بر روش وزن‌دهی عکس فاصله برتری داشت. Kravchenko (۲۰۰۳) خاطر

نشان کرد که صرف نظر از مقدار ضریب تغییرات، ویژگی‌هایی از خاک که دارای ساختار مکانی قوی بودند نسبت به آنها بیکه ساختار مکانی ضعیف داشتند، با دقت بیشتری پهنه‌بندی شدند و روش کریجینگ فقط برای

وظیفه اصلی این روش‌ها تعیین مقدار کمیت مورد نظر در مناطق نامعلوم می‌باشد که به آن پهنه‌بندی یا درون‌یابی مکانی نیز گفته می‌شود (Hengl *et al.*, 2004). به طور کلی می‌توان گفت که روش زمین‌آمار به تجزیه و تحلیل متغیرهایی می‌پردازد که دارای ساختار مکانی بوده و یا به عبارتی بین مقادیر، فاصله و جهت قرار گرفتن مقادیر ارتباط مکانی وجود دارد (حسنی‌پاک ۱۳۸۶). ابزار اصلی تجزیه و تحلیل ساختار مکانی بین مقادیر یک متغیر نیم‌تغییرنما نام دارد که بر اساس فاصله بین نمونه‌ها می‌باشد (محمدی ۱۳۸۵). از بین روش‌های مرسوم درون‌یابی، کریجینگ روشی دقیق، زمانبر و پیچیده است در حالیکه روش‌هایی چون وزن‌دهی عکس فاصله (IDW)^۱ و توابع پایه شعاعی^۲ آسان، سریع و انعطاف‌پذیر هستند (Rusu and Rusu, 2006 ; Orr, 1999). در زمینه مقایسه تکنیک‌های درون‌یابی مطالعات پرشماری صورت گرفته است. برای نمونه Pereira و همکاران (۲۰۱۰) در پهنه‌بندی ازت کل موجود در خاکستر نشان داد که در میان تمام روش‌های به کار رفته، روش توابع پایه شعاعی از نوع چند ربعی^۳ دقیق‌ترین روش و وزن‌دهی عکس فاصله با توان پنج کم‌دقّت‌ترین روش درون‌یابی بود.

گل‌محمدی و همکاران (۱۳۸۷) برای محاسبه مقادیر ضریب رواناب در محل ایستگاه‌های آب‌سنگی، از روش کریجینگ معمولی (OK)^۴ و روش کریجینگ ساده^۵، همراه با روش توابع پایه شعاعی با مدل‌های مختلف از جمله نواری کاملاً منظم^۶، چند ربعی، چند ربعی معکوس^۷، نواری با کشش کم ضخامت^۸ و نواری با ضخامت کم^۹ استفاده نمودند. نتایج این پژوهش نشان داد که در روش کریجینگ معمولی، مدل گوسین، در روش کریجینگ ساده

^۱Inverse Distance Weighting

^۲Radial Basis Function (RBF)

^۳Multiquadric (MTQ)

^۴Ordinary Kriging

^۵Simple Kriging

^۶Completely Regularized Spline

^۷Inverse Multiquadric (IMTQ)

^۸Spline with Tension

^۹Thin Plate Spline (TPS)

خشک و نیمه خشک می‌گذارد، به همین دلیل بررسی توزیع مکانی هدایت الکتریکی در اراضی زراعی اهمیت بسزایی دارد.

هدف از این بررسی مقایسه کارآیی شماری از روش‌های متداول درون‌بایی از جمله کریجینگ معمولی، چندجمله‌ای فراگیر (درجه یک و درجه دو)، توابع پایه شعاعی (چند رباعی، چند رباعی معکوس و نواری کم ضخامت) به منظور تخمین و پهنه‌بندی برخی از ویژگی‌های موثر در حاصلخیزی خاک سطحی از جمله درصد رس، هدایت الکتریکی، درصد کربنات کلسیم معادل و درصد مواد آلی در اراضی زراعی منطقه نقده واقع در استان آذربایجان غربی بود.

مواد و روش‌ها

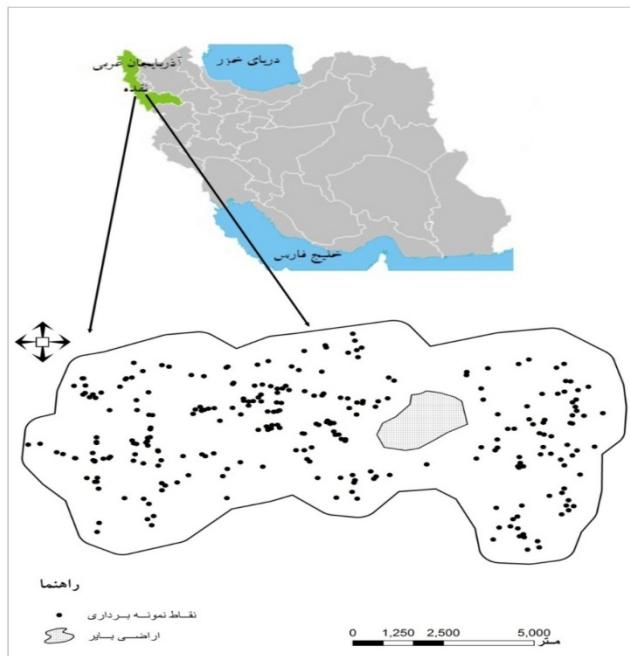
منطقه مورد مطالعه، دشت نقده واقع در قسمت شرقی شهرستان نقده از استان آذربایجان غربی با وسعت ۸۳۰۰ هکتار بود. این دشت بین طول‌های جغرافیایی "۳۰° ۲۴' و "۳۰° ۳۵' ۴۵° شرقی و عرض جغرافیایی "۳۰° ۵۳' ۳۶° و "۳۰° ۳۵' شمالي قرار دارد. ارتفاع دشت نقده ۱۳۰۰ تا ۱۵۰۰ متر و رژیم رطوبتی و حرارتی آن به ترتیب زریک و ترمیک می‌باشد. تعداد ۲۸۲ نمونه خاک سطحی (۰-۳۰ سانتی‌متری) به صورت تصادفی جمع‌آوری شدند. الگوی نمونه‌برداری و موقعیت منطقه مورد مطالعه در شکل ۱ نمایش داده شده است. برای اندازه‌گیری‌های آزمایشگاهی، نمونه‌های خاک ابتدا هوا خشک و سپس از الک دو میلی‌متری عبور داده شدند. بافت با روش هیدرومتری عصاره اشبع (Page, 1982)، درصد کربنات کلسیم معادل با روش ختنی‌سازی با اسید کلریدریک یکنرمال و تیتراسیون با هیدروکسید سدیم (Nelson, 1982)، و اندازه‌گیری کربن‌آلی به روش والکلی و بلاک (Nelson and Sommers, 1982) انجام شد.

مجموعه داده‌هایی که به حد کافی بزرگ بودند دقیق‌تر از روش وزن‌دهی عکس فاصله عمل نمود در حالیکه برای داده‌هایی که قادر تغییرنما مطلقی بودند، دقت کافی را نشان نداد. Metternicht و Robinson (۲۰۰۶) در بررسی pH خود نشان دادند که کریجینگ معمولی برای درون‌بایی خاک سطحی، کریجینگ معمولی لوگنرمال برای شوری pH خاک سطحی و روش وزن‌دهی عکس فاصله برای pH خاک زیرسطحی به عنوان مناسب‌ترین روش‌های درون‌بایی می‌باشند. شایان ذکر است که روش بهینه و مناسب جهت برآورد و تخمین متغیرهای مختلف خاک می‌تواند بسته به نوع متغیر و عوامل متعددی همچون ناهمنگ بودن منطقه از لحاظ متغیرهای مورد مطالعه، فواصل نمونه‌برداری و وجود روند فرق کند (Ghorbani-Dashtaki *et al.*, 2009).

بنابراین از آنجاییکه انتخاب روش زمین‌آماری مناسب در برآورد یک متغیر بستگی به نوع متغیر و عوامل منطقه‌ای تأثیرگذار دارد، نمی‌توان روش منتخب در یک منطقه را به سایر نقاط تعمیم داد.

با توجه به اینکه خاک‌های کشورمان از نظر مواد آلی فقیرند، افزایش ماده آلی به منظور حفظ حاصلخیزی و تداوم فعالیت موجودات زنده خاکزی ضروری است. مواد آلی عموماً مقدار آب موجود در خاک در حالت ظرفیت مزروعه و همچنین مقدار آب قابل استفاده در خاکهای شنی را افزایش داده و تهییه خاکهای رسی را با افزایش خاکدانه‌سازی و در نتیجه ایجاد خلل و فرج بزرگتر، زیادتر می‌کنند. کربن آلی به عنوان مهمترین مشخصه کیفی خاک، محور اصلی کشاورزی پایدار و حفظ زیست بوم خاک می‌باشد و پراکنندگی آن بیش از هر متغیر دیگری وابسته به وضعیت مدیریتی خاک است. درصد کربنات کلسیم معادل نیز در خاک‌های آهکی کشور ما اهمیت زیادی دارد، زیرا در خاک‌های آهکی به دلیل بالا بودن pH، فعالیت میکرووارگانیسم‌ها و جذب عناصر غذایی شدیداً تحت تأثیر قرار می‌گیرد. شوری با کاهش آب قابل استفاده گیاه، تأثیر زیادی بر رشد گیاه به ویژه در مناطق

روش‌های زمین‌آماری

شکل ۱- موقعیت کلی منطقه مطالعاتی و نقاط نمونه‌برداری شده

را برای مقادیری که در فضا گسترشده‌اند، فراهم می‌کند (Wu *et al.*, 2008). تخمین‌های کریجینگ به عنوان مجموع وزن‌دار شده مقدار ویژگی نمونه‌های مجاور محاسبه می‌گردد. بنابراین اگر داده‌ها خیلی در فضا گسترشده باشند، نقاطی که به نقطه مورد تخمین نزدیک‌تر هستند نسبت به آنهایی که دورترند، وزن بیشتری دریافت می‌کنند (Cressie, 1990). کریجینگ یک میانگین متحرک وزن‌دار است و به صورت زیر تعریف می‌شود (Pang *et al.*, 2011)

$$Z^*(x_0) = \sum_{i=1}^n \lambda_i Z(x_i)$$

$\sum_{i=1}^n \lambda_i = 1$

$Z^*(x_0)$ مقدار تخمین زده شده، λ_i : وزنی که به نمونه تعلق می‌گیرد و $Z(x_i)$: مقدار نمونه آنم هرتابع تغییرنما از سه مولفه اصلی تشکیل شده است. در یک تغییرنما با افزایش فاصله، مقدار تغییرنما به تدریج تا فاصله معینی افزایش می‌یابد و در بیشتر از آن فاصله به

پیش از انجام محاسبات زمین‌آماری، آزمون نرمال بودن توزیع داده‌ها در محیط نرم افزار SPSS صورت گرفت. برای این کار از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد.

پس از پیش‌پردازش آماری داده‌ها از جمله محاسبات میانگین، چولگی، ضریب تغییرات و آزمون نرمال بودن داده‌ها و تبدیل داده‌های غیر نرمال به نرمال، تجزیه و تحلیل همبستگی مکانی بین نقاط اندازه‌گیری شده که بصورت واریانس بیان می‌شود، از طریق میانگین اختلاف مربعات جفت داده‌ها بر اساس فرمول زیر محاسبه شد (Goovaerts, 1999; Chaptot *et al.*, 2006; Luo *et al.*, 2008)

$$\hat{\gamma}(h) = \frac{1}{2N(h)} \sum_{i=1}^{N(h)} (Z(x_i) - Z(x_i + h))^2$$

$\gamma(h)$: نیم تغییرنما برای N جفت داده که با فاصله h از هم جدا شده‌اند.

در میان روش‌های زمین‌آماری، کریجینگ یک روش درون‌یابی خطی است که بهترین تخمین‌های خطی ناریب

ترتیب، فاکتور هموار کننده^۵ و فاکتور ترسیم ناهمسانگرد مربوط به فاصله نقطه تا گره^۶ می‌باشد (Carlson and Foley 1991). توابع پایه شعاعی درون‌یاب‌های قطعی سریعی هستند که به صورت دقیق بوده و نسبت به روش IDW انعطاف‌پذیرتر می‌باشند. این روش مشابه با روش‌های بکار رفته در شبیه‌سازی‌های زمین‌آماری می‌باشد با این تفاوت که در آن مدل‌سازی تغییرنما وجود ندارد. در این پژوهش از روش توابع پایه شعاعی با توابع چند ربعی معکوس (IMTQ)، چند ربعی (MTQ) و نواری کم ضخامت (TPS) استفاده شد.

چند جمله‌ای فرآگیر

این روش یک تکنیک درون‌یابی فرآگیر است که جزء روش‌های قطعی سریع بوده و بسیار مناسب برای سطوحی است که به آهستگی و تاریجی تغییر می‌کنند. در این روش از طریق یک تابع ریاضی چند جمله‌ای، سطحی نرم به داده‌های نقطه‌ای و رودی برآش داده می‌شود (Yilmaz, 2007; Luo et al., 2008).

فرمول چند جمله‌ای درجه یک

$$Z(x_i, y_i) = \beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 y_i + \varepsilon(x_i, y_i)$$

فرمول چند جمله‌ای درجه دو

$$Z(x_i, y_i) = \beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 y_i + \beta_3 x_i^2 + \beta_4 y_i^2 + \beta_5 x_i y_i + \varepsilon(x_i, y_i)$$

روش‌های اعتبارسنجی

از روش جکنایف برای اعتبارسنجی برآوردهای حاصل از روش‌های میان‌یابی استفاده شد. این روش بر این اساس استوار است که در هر مرحله یکی از نقاط معلوم حذف می‌شود و آنگاه مقدار آن با توجه به نقاط مجاور برآورد می‌گردد. سپس مقدار واقعی به محل واقعی خود برگردانده می‌شود و با حذف نقطه‌ای دیگر این عمل تکرار می‌شود (حسنی‌پاک ۱۳۸۶). با تکرار این عمل برای همه

حد ثابتی می‌رسد، که آن را حد آستانه^۱ گویند (Trangmar et al., 1985). به فاصله‌ای که در آن مقدار تغییرنما به حد ثابت و مشخص خود می‌رسد، اصطلاحاً دامنه موثر^۲ گویند. در مواری این فاصله نمونه‌ها دیگر برهم اثر ندارند و مقادیر مشاهده یا نمونه‌برداری شده مستقل از یکدیگرند. از نظر تئوری مقدار تغییرنما به ازاء $h=0$ باید به حداقل مقدار خود، یعنی به صفر تنزل کند. در عمل تغییرنماهای تجربی از چنین شرایطی پیروی نمی‌کنند. به مقدار تغییرنما در $h=0$ اثر قطعه‌ای^۳ گویند. عوامل مختلفی مانند خطاهای نمونه‌برداری و آزمایشگاهی و تغییرات کوتاه دامنه مشخصه مورد مطالعه در فواصل کوتاه‌تر از کوتاه‌ترین فاصله نمونه‌برداری و سایر تغییرات غیرقابل پیش‌بینی، باعث جهش اولیه تغییرنما تجربی و غیرپیوستگی آن در مبدأ مختصات می‌شود (حسنی‌پاک، ۱۳۸۶). نسبت اثر قطعه‌ای به حد آستانه، معیاری از درجه همبستگی مکانی است. بر اساس تقسیم‌بندی Shi et al., (۲۰۰۷) هرگاه این نسبت کمتر از $0/25$ باشد، متغیر مورد نظر دارای ساختار مکانی قوی است، اگر بین $0/75-0/25$ باشد ساختار مکانی متوسط و مادامیکه این نسبت بزرگتر از $0/75$ باشد ساختار مکانی ضعیف را نشان می‌دهد. گفتنی است که در حالت ایده‌آل، مقدار اثر قطعه‌ای باید برابر با صفر باشد.

توابع پایه شعاعی

توابع پایه شعاعی از جمله روش‌های درون‌یابی است که در آن سطح تخمین از مقادیر مشاهده‌ای عبور می‌کند. از خصوصیات این روش که حالتی از شبکه عصبی مصنوعی^۴ می‌باشد، این است که توان برون‌یابی دارد. توابع پایه شعاعی براساس پنج تابع مختلف درون‌یابی اطلاعات را انجام می‌دهند که هسته اصلی توابع، مجموع مقادیر مجذورات (h^2+R^2) می‌باشد. مقادیر R و h به

¹ Sill

² Effective Range

³ Nugget Effect

⁴ Artificial Neural Network

ویژگی‌های مورد مطالعه را نشان می‌دهد. متوسط مقدار رس در خاک‌ها حدود ۳۸ درصد بود و تغییرپذیری متوسطی داشت ($CV = ۲۹\%$). خاک‌های سطحی مورد مطالعه عمدتاً دارای کلاس بافت خاک متوسط تا سنگین از نوع لومرسی تا رسی‌سیلیتی و رسی بوده که نشانگر ظرفیت مطلوب خاک این منطقه در نگهداشت آب و عناصر غذایی مورد نیاز گیاه می‌باشد (شکل ۲). میانگین هدایت الکتریکی خاک‌ها حدود $1/۰$ دسی‌زیمنس بر متر بوده که به موجب آن خاک‌های مورد بررسی منطقه مورد مطالعه جزء خاک‌های غیرشور ($dS/m < ۴$) تلقی می‌شوند. میانگین مقدار کربنات کلسیم معادل خاک‌ها حدود ۱۷% بود که بر این اساس خاک‌های مورد مطالعه اراضی زراعی منطقه نقده در گروه خاک‌های آهکی ($CaCO_3 > ۱۵\%$) قرار می‌گیرند. مقدار کربن‌آلی خاک‌های منطقه عموماً اندک با میانگین $۱/۳۹$ بود. بر پایه جدول ۱، درجه شوری و کربنات کلسیم معادل خاک به ترتیب با ضریب تغییرات $۹۰/۱۴$ و $۵۶/۱۵$ درصد بیشترین تغییرپذیری را در منطقه داشت که بر مبنای طبقه‌بندی Wilding (۱۹۸۵) در گروه متغیرهایی با تغییرپذیری بالا قرار می‌گیرند، درحالیکه متغیرهای رس و کربن‌آلی دارای تغییرپذیری متوسط بودند ($CV < ۳۵\%$). تغییرپذیری بالای هدایت الکتریکی و کربنات کلسیم معادل خاک‌های سطحی را احتمالاً می‌توان به تفاوت در کیفیت آب آبیاری و الگوی کوددهی در بخش‌های مختلف و همچنین غیر یکنواخت بودن جنس مواد مادری در منطقه مورد مطالعه نسبت داد.

نقاط، مجموعه‌ای از برآوردها در کنار مقادیر اندازه‌گیری بدست می‌آید و دقت و اعتبار برآوردها آزموده می‌شود. به منظور ارزیابی مناسب روش‌های تخمین‌گر می‌بایست از چندین شاخص مختلف ارزیابی به طور همزمان استفاده شود (Moreels, Huang et al., 2003; Whitmore, 1991). در این پژوهش کیفیت برآورد ویژگی‌های^۱ مورد بررسی با سه شاخص مکمل میانگین خطای^۲ (MD)، انحراف معیار خطای^۳ (SDD) و شاخص توازن خطای-واریانس^۳ (BVTO) تعیین شد. برای کسب اطلاعات بیشتر پیرامون شاخص‌های اعتبارسنجی یاد شده می‌توان به (De Vos et al., ۲۰۰۵) مراجعه نمود. مقایسه نهایی اعتبار روش‌های میانیابی بر اساس BVTO انجام گردید. برای مقادیر بزرگ N مقدار BVTO برابر با مجموع^۲ (انحراف) و SDD^۲ (واریانس) است (De Vos et al., 2005):

$$BVTO = MD^2 + \frac{N-1}{N} SSD^2$$

در واقع هر تلاشی برای کاستن خطای با افزایش واریانس خطای همراه خواهد بود و بالعکس. لذا باید توازنی بین این دو نیاز متضاد (یعنی خطای کم و واریانس اندک در خطای) برقرار شود تا مناسب‌ترین برآش بددست آید (Baker and Ellison, 2008; Botula et al., 2012). در مقایسات مختلف، کمترین مقدار شاخص BVTO بیانگر بهترین حالت این توازن است (Botula et al., 2012).

نتایج و بحث

توصیف آماری داده‌ها

پیش‌پردازش داده‌ها نشان داد که متغیر رس توزیع نرمال داشت درحالیکه متغیرهای شوری، کربنات کلسیم معادل و کربن‌آلی توزیع نرمال نداشتند و با تبدیل لگاریتمی نرمال شدند. جدول ۱ آماره‌های توصیفی

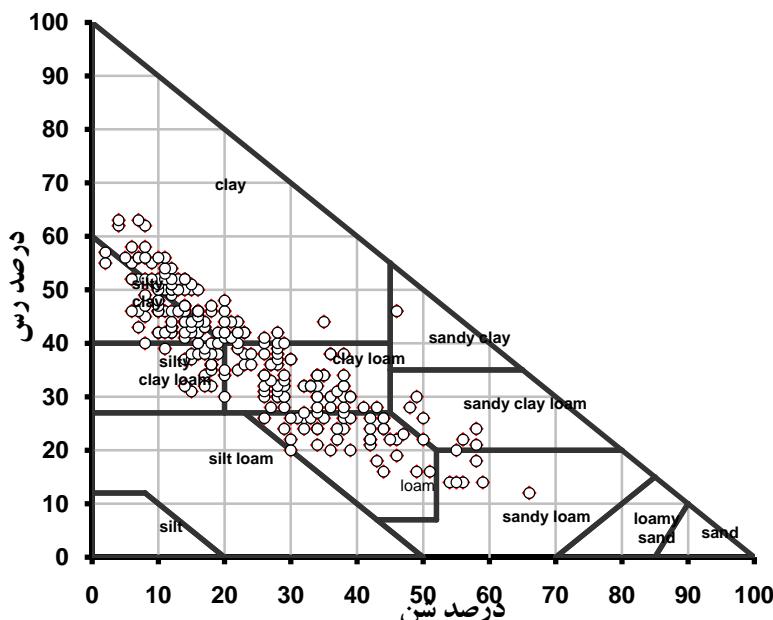
^۱ Mean Difference

^۲ Standard Deviation of Differences

^۳ Bias-Variance Trade-Off

جدول ۱- آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در منطقه نقده

متغیر	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی	ضریب تغییرات (%)
رس (%)	۱۲	۶۳	۳۷/۹۵	-۰/۱۰	-۰/۶۵	۲۸/۹۷	
هدایت الکتریکی (dS/m)	۰/۳۷	۸/۹۷	۱/۰۱	۰/۹۱	۵/۸۸	۴۲/۳۳	۹۰/۱۴
کربنات کلسیم معادل (%)	۱/۵	۵۶/۳	۱۷/۰۳	۹/۵۶	۰/۹۹	۱/۰۷	۵۶/۱۵
کربن آلی (%)	۰/۳۷	۲/۸۲	۱/۳۹	۰/۴۱	۰/۵۰	۰/۷۸	۲۹/۹۸

شکل ۲- پراکنش کلاس بافت خاک سطحی نقاط نمونه‌برداری شده در منطقه نقده.

همکاران (۱۳۸۸) نیز در بررسی‌های زمین‌آماری خود بهترین مدل برآذش یافته برواریوگرام متغیر شوری را مدل نمایی بدمست آوردند. مولفه‌های نیم‌تغییرنما متشابه با نیز در جدول ۲ نمایش داده شده است. همانطور که مشاهده می‌شود دامنه تأثیر شوری ۲۹۰۰ متر می‌باشد. نسبت همبستگی این متغیر ۰/۶۴ بود و به همین دلیل کلاس همبستگی آن متوسط می‌باشد. افزون بر عوامل ذاتی و پدوزنیک، کوددهی و آبیاری از جمله عواملی هستند که بر تغییرپذیری دامنه همبستگی تأثیرگذارند (Cahn *et al.*, 1994).

مدل گوسی به عنوان بهترین مدل بر نیم‌تغییرنما تجربی متغیر کربنات کلسیم معادل برآذش داده شد (شکل

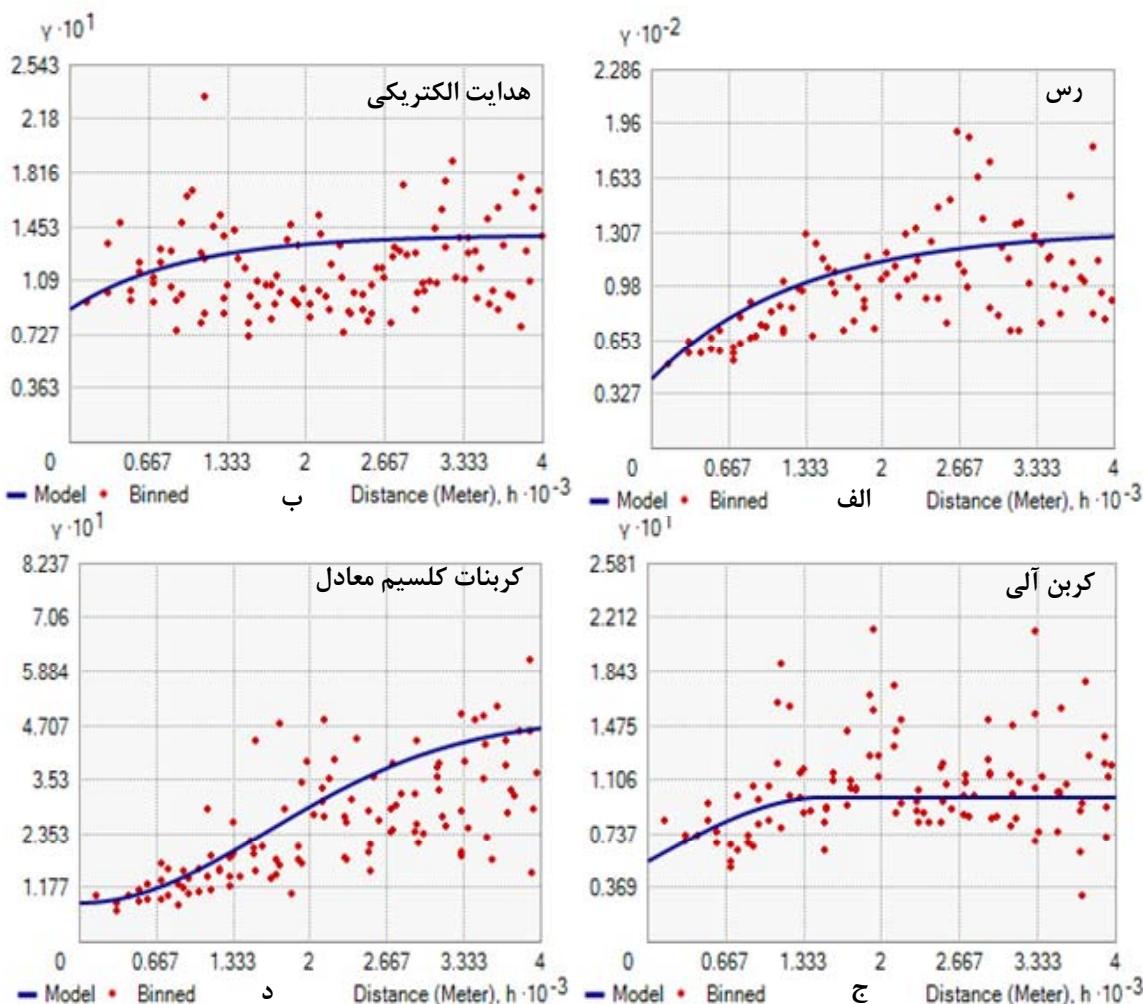
تجزیه تحلیل همبستگی مکانی

از بین مدل‌های مختلف نیم‌تغییرنما، مدل نمایی بهترین برآذش را بر نیم‌تغییرنما تجربی متغیر رس داشت (شکل ۳ الف). Gokalp و همکاران (۲۰۱۰) نیز در بررسی‌های زمین‌آماری خود، مدل نمایی را در بیان ساختار همبستگی مکانی متغیر رس توانانتر یافتند. مولفه‌های نیم‌تغییرنما مکانی متغیر رس در جدول ۲ ارائه شده است. نسبت همبستگی متغیر رس در منطقه مطالعاتی ۳۱ درصد بود که طبق گروه‌بندی یاد شده (Shi *et al.*, 2007) دارای همبستگی متوسط می‌باشد.

در تجزیه و تحلیل مکانی متغیر شوری مدل نمایی بر نیم‌تغییرنما آن برآذش داده شد (شکل ۳ ب). سرمدیان و

متغیر کربن آلی در منطقه مورد مطالعه به ترتیب برابر با 0.055 ، 0.09 و دامنه تأثیر آن برابر با 1500 متر بود. نسبت همبستگی کربن آلی 0.055 بود که در کلاس همبستگی متوسط قرار می‌گیرد. *Su et al.*, (۲۰۰۴) نیز ضمن بررسی تغییرات مکانی برخی خصوصیات خاک با استفاده از کریجینگ در بخشی از استان شاندونگ کشور چین، برای این متغیر همبستگی مکانی ضعیف بدست آوردند.

۳ ج). نسبت اثر قطعه‌ای به سقف (0.17) نشانگر وجود ساختار مکانی قوی و قابل قبول برای متغیر مورد نظر در منطقه مورد مطالعه است. اثر قطعه‌ای این متغیر 0.085 و دامنه تأثیر آن 3500 متر بود (جدول ۲). مدل کروی بر نیم‌تغییر نمای تجربی کربن آلی در منطقه مطالعه برازش داده شد (شکل ۳ د). پارامترهای این مدل در جدول ۲ قابل مشاهده است. اثر قطعه‌ای و حد آستانه در جدول ۲ قابل مشاهده است.

شکل ۳- نیم‌تغییرنماهای متغیرهای مورد مطالعه در منطقه نقده.

جدول ۲- پارامترهای نیم‌تغییرنماهای تجربی متغیرهای مورد مطالعه در منطقه نقده

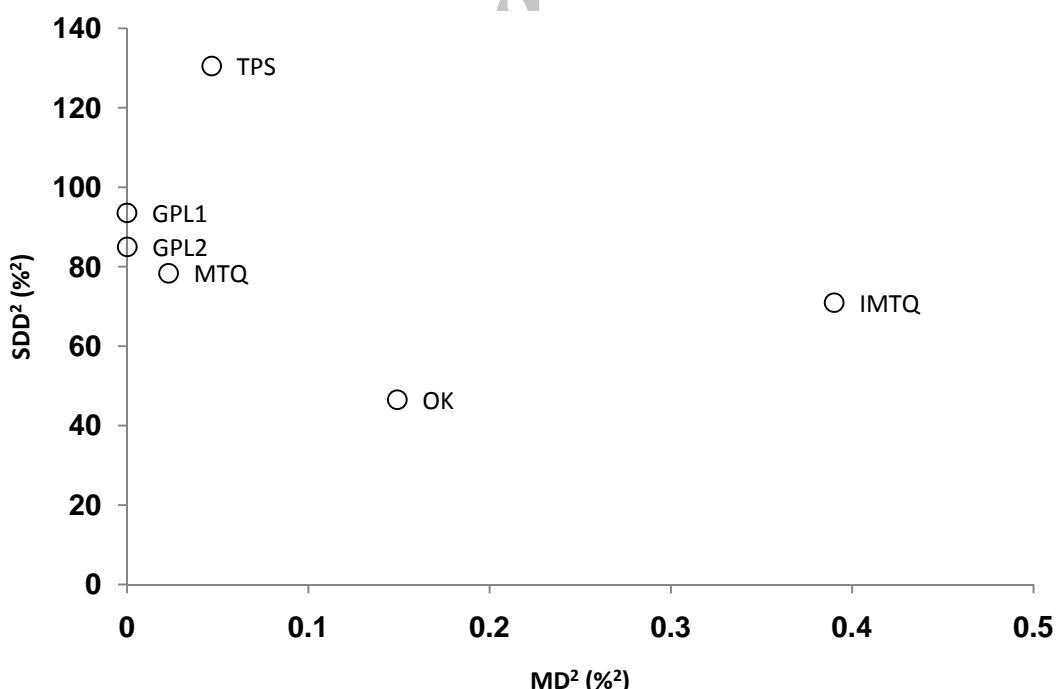
متغیر	مدل نیم‌تغییرنما	اثر قطعه‌ای	سقف	دامنه	نسبت همبستگی	کلاس همبستگی	متغیر
رس	نمایی	42	132	3800	0.31	متوسط	
هدایت الکتریکی	نمایی	0.09	0.14	2900	0.64	متوسط	
آهک	گوسی	0.085	0.48	3500	0.17	قوی	
کربن آلی	کروی	0.055	0.09	1500	0.055	متوسط	

شناسایی شد. از طرفی روش توابع پایه شعاعی با مدل نواری کم ضخامت (TPS) با داشتن بیشترین میزان انحراف معیار خطأ (برابر با ۸/۲۸) و نیز BVTO (برابر با ۳۸/۵۵) به عنوان نامناسب‌ترین روش درون‌یابی برای رس در منطقه مورد مطالعه شناسایی شد.

با اینکه مقدار نسبی خطأ (MD) در همه روش‌های مورد استفاده برای تمام ویژگی‌ها کمابیش یکسان و قابل مقایسه با همدیگر بود، واریانس خطأ (SDD) در روش کریجینگ کمتر از سایر روش‌ها بود (جدول ۳). لذا، بر اساس عامل توازن مقدار واریانس خطأ (BVTO)، در منطقه مطالعاتی روش کریجینگ به عنوان بهترین الگو برای درون‌یابی سایر ویژگی‌های مورد مطالعه (هدایت الکتریکی، کربنات کلسیم معادل و کربن آلی) نیز شناخته شد (جدول ۳). بطور کلی روش توابع پایه شعاعی با مدل نواری کم ضخامت نامناسب‌ترین روش تشخیص داده شد (جدول ۳).

انتخاب بهترین روش درون‌یابی

نتایج مربوط به تجزیه و تحلیل‌های زمین‌آماری مربوط به شش روش مورد استفاده در جدول ۳ نشان داده شده است. روش کریجینگ معمولی (OK) بهترین الگو برای تهیه نقشه پهنه‌بندی متغیر رس در منطقه مطالعاتی است (جدول ۳). همانطور که پیش‌تر گفته شد باید توازنی بین مقدار خطأ و واریانس خطأ برقرار شود تا مناسب‌ترین برآذش بدست آید و کمترین مقدار شاخص BVTO، Botula *et al.*, (2012) برای نمونه توازن نسبی بین مقدار و واریانس خطأ برای متغیر رس در شکل ۴ آمده است. همانگونه که در این شکل دیده می‌شود، روش کریجینگ معمولی (OK) برای رس به طور نسبی هم مقدار خطای (MD2) پایین‌تر و هم واریانس خطای (SDD2) کمتری نسبت به سایر روش‌ها دارد و لذا کمترین مقدار BVTO (۴۷/۴۵) را داشته و مناسب‌ترین روش برای درون‌یابی مقدار رس

شکل ۴- توازن بین مقدار خطأ (MD^2) و واریانس خطأ (SDD^2) در روش‌های TPS، IMTQ، MTQ، OK، GPL1 و GPL2 به منظور درونیابی مقدار رس

جدول ۳- نتایج ارزیابی روش‌های زمین آماری در تخمین متغیرهای مورد مطالعه خاک در اراضی کشاورزی منطقه نقده

روش	مدل	متغیر	MD	SDD	BVTO
کریجینگ	نمایی	رس	-۰/۳۸	۷/۸۱	۴۶/۴۵
	نمایی	هدايتالکتریکی	۰/۰۰	۰/۲۵	۰/۰۶
	گوسی	آهک	-۰/۰۹	۴/۷۶	۲۳/۰۱
	کروی	کربنآلی	-۰/۰۳	۰/۲۶	۰/۰۷
توابع پایه شعاعی	چند ربعی	رس	-۰/۱۵	۸/۸۵	۷۸/۰۴
	هدايتالکتریکی	-۰/۰۸	۰/۳۸	۰/۱۴	۰/۱۴
	چند ربعی معکوس	آهک	-۰/۰۶	۷/۲۸	۳۹/۳۰
	نواری کم ضخامت	کربنآلی	۰/۰۰	۰/۴۳	۰/۱۸
چندجمله‌ای فرآگیر	درجه یک	رس	۰/۶۲	۸/۴۲	۷۱/۰۵
	هدايتالکتریکی	۰/۰۰	۰/۳۲	۰/۱۰	۰/۱۰
	درجه دو	آهک	-۰/۰۸	۵/۹۱	۳۴/۸۲
	کربنآلی	۰/۰۰	۰/۳۹	۰/۱۵	۰/۱۵
چند جمله‌ای فرآگیر	درجه یک	رس	۰/۳۵	۸/۲۸	۶۸/۵۵
	هدايتالکتریکی	۰/۰۰	۰/۵۲	۰/۲۷	۰/۲۷
	درجه دو	آهک	۰/۴۴	۹/۳۲	۸۶/۸۳
	کربنآلی	۰/۰۴	۰/۹۰	۰/۸۱	۰/۸۱
	درجه یک	رس	۰/۰۰	۹/۶۷	۹۳/۱۸
	هدايتالکتریکی	۰/۰۰	۰/۳۲	۰/۱۰	۰/۱۰
	درجه دو	آهک	۰/۰۰	۷/۶۲	۵۷/۹۰
	کربنآلی	۰/۰۰	۰/۴۲	۰/۱۷	۰/۱۷
	درجه یک	رس	۰/۰۱	۹/۲۱	۸۴/۶۵
	هدايتالکتریکی	۰/۰۰	۰/۳۲	۰/۱۰	۰/۱۰
	درجه دو	آهک	۰/۰۰	۷/۶۵	۴۴/۱۶
	کربنآلی	۰/۰۰	۰/۴۰	۰/۱۶	۰/۱۶

منطقه مطالعاتی مقدار رس بالایی دارد در حالیکه تعداد

چند لکه غنی از رس در بخش‌های شمالی دیده می‌شود. میزان رس در بخش‌های میانی منطقه مطالعاتی متوسط بود. فرض بر این است که مناطقی با میزان رس بالاتر به واسطه دشت دامنه‌ای آبرفتی و تأثیر فرآیندهایی مانند فرسایش بوجود آمده‌اند. لندرم دشت دامنه‌ای آبرفتی بخارت تجمع رسوبات ریز دارای مقدار رس بیشتری بوده که جریان آب اراضی بالادست سبب انتقال آنها به این قسمت می‌شود.

شکل ۵-ب الگوی توزیع مکانی مقدار هدايت الکتریکی را نمایش می‌دهد. انتظار می‌رود منطقه مطالعاتی

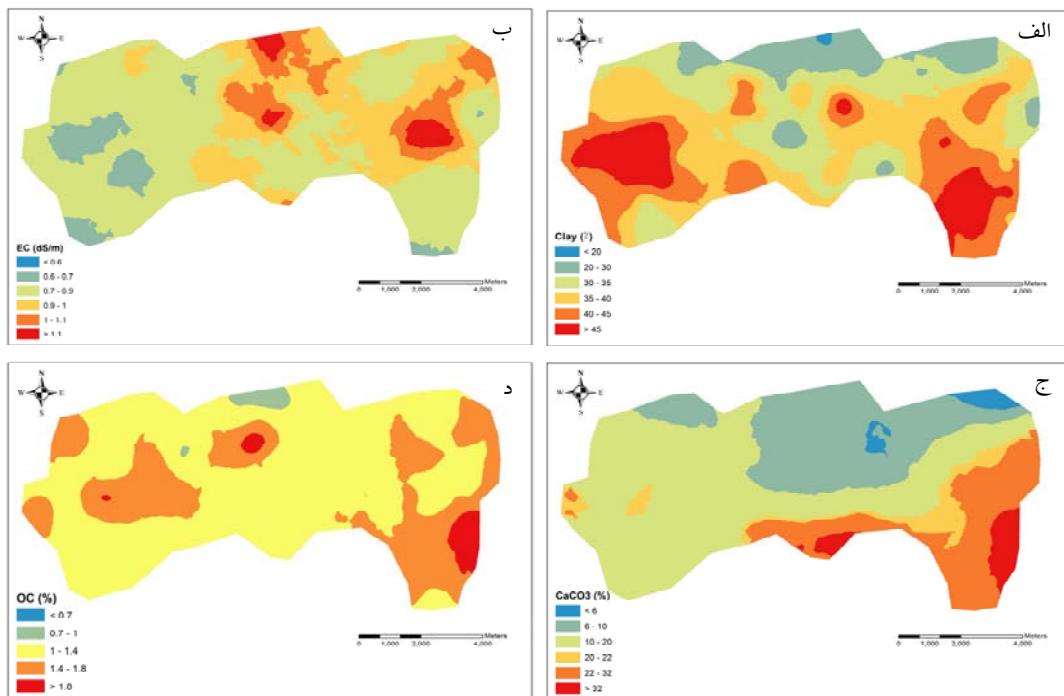
تهیه نقشه پهن‌بندی خصوصیات حاصلخیزی خاک

شکل ۵-الف نقشه پهن‌بندی متغیر رس را به روش کریجینگ معمولی نشان می‌دهد. نکته مورد توجه این است که در واحدهای اراضی سال‌هاست تغییر کاربری صورت گرفته و مراتع به اراضی زراعی تبدیل شده است. از طرفی ارتفاع از نیمه جنوبی منطقه مورد مطالعه به سمت شمال کاهش می‌یابد، به عبارت دیگر قسمت‌های جنوبی که ارتفاع بیشتری دارند، به اراضی پست در نیمه شمالی متنه می‌شوند. نقشه توزیع رس نشان می‌دهد که توزیع رس به سمت جنوب شرق افزایش می‌یابد، همچنین بخش غربی

درشت بافت در قسمت سطحی خاک با زهکشی خوب نسبت داد که با آبشویی املاح به اعمق، شوری خاک را کاهش داده است.

نقشه میزان کربنات کلسیم معادل در منطقه مطالعاتی در شکل ۵-ج نشانگر آهکی بودن خاک‌های منطقه مورد مطالعه ($1/5\% - 1/15\%$) می‌باشد. بر پایه این شکل مقدار آهک در قسمت‌های شرقی و جنوب شرقی منطقه بسیار آهک در حاشیه‌های شرقی و جنوب خاک‌های بسیار آهکی بالاست ($\geq 25\%$) که دلیلی بر وجود خاک‌های بسیار آهکی است. این امر اساساً مربوط به وجود فاکتورهای طبیعی مانند مواد مادری می‌شود. چرا که حاشیه جنوب شرقی محدوده مطالعاتی اساساً از سنگ آهک و دولومیت تشکیل شده بود، در حالیکه در حاشیه جنوب غرب منطقه گرانیت غالب بود.

که از قسمت شمال شرق در ۲۰ کیلومتری دریاچه ارومیه (بزرگترین دریاچه شور دنیا) قرار دارد، متأثر از شوری این دریاچه گردد. لیکن نقشه پهنه‌بندی شوری منطقه نشان داد که شوری اراضی در منطقه مطالعه شده کم بوده ($1/10\text{dS/m}$) و محدودیتی برای رشد طبیعی گیاهان بوجود نمی‌آورد. تنها شمال شرق منطقه نسبت به سایر قسمت‌ها به نسبت شوری بالاتری داشت. شوری نسبتاً بالا در این منطقه می‌توان ناشی از اثر آبیاری با آب با کیفیت نامناسب‌تر به دلیل همسایگی بیشتر با دریاچه و فرونگشت املاح بادرفت از از سمت دریاچه ارومیه باشد. با این حال، خاک‌های این بخش از منطقه نیز به طور کلی شور نیستند (شکل ۵-ب). دلیل این امر را می‌توان به تأثیر لندفرم داشت آبرفتی رودخانه‌ای و بر جای گذاشتن رسوبات

شکل ۵- نقشه پهنه‌بندی متغیرهای مورد مطالعه خاک با استفاده از بهترین روش مورد ارزیابی (کریجنینگ معمولی). الف- متغیر رس ب- متغیر شوری ج- متغیر کربنات کلسیم معادل د- متغیر کربن آلی

ذرات درشت بافت خاک و زهکشی خوب و متعاقباً آبشویی آهک به اعمق پروفیل باشد. نحوه توزیع کربن آلی در خاک‌های سطحی منطقه مطالعاتی در شکل ۵-د قابل مشاهده می‌باشد. با در نظر گرفتن معیار $1/5$ درصد برای کربن آلی توزیع اندازه این

مقدار آهک در بخش‌های مرکزی و غربی متوسط بود ($10\% - 25\%$) در حالی که بخش‌های شمالی منطقه حاوی مقدار کمی آهک بودند (10%). یکی از علل وجود آهک کم در بخش‌های شمالی منطقه مطالعاتی می‌تواند وجود

مکانی این متغیرها اثر گذار است. بررسی نقشه‌های پراکنش مکانی رس نشان داد که هم‌خوانی نسبتاً مناسبی بین مقدار رس، آهک و کربن‌آلی وجود دارد، به نحوی که در نیمه شرقی مقدار رس نسبت به نیمه غربی بیشتر است. متناسب با میزان رس، آهک خاک هم در نیمه شرقی بیشتر از نیمه غربی است. علت این که بخش‌هایی از نواحی مرکزی منطقه حاوی کربن‌آلی زیادی است، احتمالاً به سابقه وجود جنگل یا باغ پیش از زراعت (تغییر کاربری) برمی‌گردد.

فهرست منابع

- حسنی پاک، ع. ۱۳۸۶. زمین آمار (ژئواستاتیستیک). انتشارات دانشگاه تهران. چاپ دوم. صفحه ۳۱۴.
- سرمدیان، ف. و تقی زاده مهرجردی، ر. ۱۳۸۸. بررسی کارابی روش‌های زمین آماری به منظور پهنه‌بندی برخی از ویژگی‌های خاک در منطقه اخترآباد. مرتع و آبخیزداری (منابع طبیعی ایران)، ۶۲ (۳): ۳۳۸-۳۷۷.
- کرمی، ع.، همایی، م.، بایبوردی، م.، محمودیان شوشتاری، م. و دوات گر، ن. ۱۳۹۱. پراکنش مکانی پارامترهای نفوذ آب به خاک در مقیاس ناحیه‌ای. دانش آب و خاک (دانش کشاورزی)، ۲۲ (۱): ۱۷-۳۱.
- گلمحمدی، گ.، معروفی، ص. و محمدی، ک. ۱۳۸۷. منطقه‌ای نمودن ضریب رواناب در استان همدان با استفاده از روش‌های زمین آماری و GIS. علوم آب و خاک-علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی ۱۲ (۴۶): ۵۱۴-۵۰۱.
- محمدی، ج. ۱۳۸۵. پدومتری، آمار مکانی. جلد دوم. نشر پاک. صفحه ۴۵۳.
- مصطفوی، ج.، زارعیان، ف.، جوادی، م. و خرسنده، ن. ۱۳۹۱. مقایسه کارابی چند روش زمین آماری برای تخمین برخی ویژگی‌های فیزیکی خاک. حفاظت منابع آب و خاک، ۱ (۴): ۶۷-۷۷.
- معروفی، ص.، ترنجیان، ا. و زارع ایانه، ح. ۱۳۸۸. ارزیابی روش‌های زمین آمار جهت تخمین هدایت الکتریکی و pH زه‌آب‌های آبراهه‌ای دشت همدان- بهار. پژوهش‌های حفاظت آب و خاک، ۱۶ (۲): ۱۸۷-۱۶۹.

متغیر در اراضی زراعی منطقه مطالعاتی متوسط تا کم است اما مقدارش در بخش‌های شرقی و جنوب شرق و بطور موضعی در بخش مرکزی کمی بیشتر است که احتمالاً مربوط به سابقه وجود اراضی باغی و جنگل پیش از احداث زمین‌های زراعی (تغییر کاربری) در این منطقه می‌باشد. مقدار کربن‌آلی در شرق و بخش مرکزی نسبت به سایر مناطق، بیشتر بود. دلیل این امر، ارتفاع کم و پستی منطقه در قسمت شمالی بوده که پیامد آن زهکشی ناقص خاک است. در اینصورت به علت تهویه ناقص خاک و کمبود اکسیژن فعالیت میکرووارگانیسم‌های هوایی خاک کاهش یافته در نتیجه تجزیه مواد آلی کند و سبب تجمع آن‌ها می‌شود.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش، شش روش درون‌یابی مختلف برای تعیین بهترین تخمینگر متغیرهای رس، سوری، کربنات کلسیم معادل و کربن‌آلی در اراضی کشاورزی منطقه نقدمه مورد تجزیه تحلیل قرار گرفت. معیارهای ارزیابی خطای شامل میانگین خطای (MD)، انحراف معیار خطای (SDD) و شاخص توازن خطای-واریانس (BVTO) بودند. بر اساس این معیارها روش کریجینگ معمولی با بیشترین صحبت درون‌یابی و کمترین مقدار خطای و انحراف، به عنوان بهترین روش میانیابی و روش توابع پایه شعاعی با مدل نواری کم ضخامت به عنوان نامناسب‌ترین روش درون‌یابی برای متغیرهای رس، سوری، کربنات کلسیم معادل و کربن‌آلی در منطقه مورد مطالعه تشخیص داده شدند. از نکات مهم در نمونه‌برداری، انتخاب فاصله مناسب نمونه‌ها از یکدیگر است تا علاوه بر افزایش دقت نقشه‌های حاصله، از نظر اقتصادی نیز مقرن به صرفه باشد. نتایج این تحقیق نشان داد که انتخاب فاصله ۱۵۰۰ تا ۳۸۰۰ متر برای ویژگی‌های موردن بررسی خاک‌های این منطقه می‌تواند مناسب باشد. همبستگی مکانی متوسط همه خصوصیات خاک به جز کربنات کلسیم معادل نتیجه عوامل خارجی و مدیریتی مانند آبیاری، کوددهی مکرر و غیره می‌باشد که بر تغییرات

- Baker, L., and Ellison, D. 2008. The wisdom of crowds ensembles and modules in environmental modelling. *Geoderma*, 147: 1–7.
- Botula, Y.D., Cornelis, W.M., Baert, G., and Van Ranst, E. 2012. Evaluation of pedotransfer functions for predicting water retention of soils in Lower Congo (D.R. Congo). *Agricultural Water Management*, 111: 1–10.
- Bucene, L.C., and Zimback, C.R.L. 2003. Comparison of methods of interpolation and spatial analysis of pH data in Botucatu, SP. *IRRIGA*, 8(1): 21–28.
- Cahn, M.D., Hummel, JW., and Brouer, B.H. 1994. Spatial analysis of soil fertility for site-specific crop management. *Soil Science Society of America Journal*, 58:1240-1248.
- Carlson, R.E., and Foley, T.A. 1991. The parameter R^2 in multiquadric interpolation. *Computers & Mathematics with Applications*, 21(9): 29-42.
- Chaplot, V., Darboux, F., Bourennane, H., Leguédois, S., Silvera, N., and Phachomphon, K. 2006. Accuracy of interpolation techniques for the derivation of digital elevation models in relation to landform types and data density. *Geomorphology*, 77(1): 126-141.
- Cressie, N. 1990. The origins of kriging. *Mathematical Geology*, 22(3): 239-252.
- De Vos, B., Van Meirvenne, M., Quataert, P., Deckers, J., Muys, B. 2005. Predictive quality of pedotransfer functions for estimating bulk density of forest soils. *Soil Science Society American Journal*, 69: 500–510.
- Gee, G.W., and Bauder, J.W. 1986. Particle size analysis. In: A. Klute (Ed.), methods of soil analysis. Part 1. Second Edition. Agron. Monogr. 9. ASA and SSSA, Madison, WI. Pp. 404-407.
- Ghorbani-Dashtaki, S., Homae, M. and Khodaverdiloo. H. 2010. Derivation and validation of pedotransfer functions for estimating soil water retention curve using a variety of soil data. *Soil Use and Management*, 26(1):68-74.
- Ghorbani-Dashtaki, S., Homae, M. and Mahdian, M.H. 2009. Site Dependence performance of infiltration Models. *Water Resources Management*, 23: 2777-2790.
- Gokalp, Z., Basaran, M., Uzun, O., and Serin, Y. 2010. Spatial analysis of some physical soil properties in a saline and alkaline grassland soil of Kayseri, Turkey. *Afr. J. Agric. Res* 5, 1127-1137.
- Goovaerts, P. 1999. Geostatistics in soil science: state-of-the-art and perspectives. *Geoderma* 89(1): 1-45.
- Gotway, C.A., Hergert, G.W., Ferguson, R.B., and Peterson, T.A. 1996. Comparison of kriging and inverse-distance methods for mapping soil parameters. *Soil Science Society of America Journal*, 60 (4): 1237-1247.
- Hengl, T., Heuvelink, G., and Stein, A. 2004. A generic framework for spatial prediction of soil variables based on regression-kriging. *Geoderma*, 120 (1): 75-93.
- Huang, S., Yang, Y., Wang, Y. 2003. A critical look at procedures for validating growth and yield models. In: Amaro, A., Reed, D., Soares, P. (Eds.), *Modelling Forest Systems*. CABI Publishing, Cambridge, MA, pp. 271–293.
- Khodaverdiloo, H., Homae, M., van Genuchten, M.Th. and Ghorbani Dashtaki, S. 2011. Deriving and validating pedotransfer functions for some calcareous soils. *Journal of Hydrology*, 399:356-361.
- Kravchenko, A. 2003. Influence of spatial structure on accuracy of interpolation methods. *Soil Science Society of America Journal*, 67(5): 1564-1571.
- Laslett, G., McBratney, A., Pahl, P.J., and Hutchinson, M. 1987. Comparison of several spatial prediction methods for soil pH. *Journal of Soil Science*, 38 (2): 325-341.
- Leenaers, H., Okx, J., and Burrough, P. 1990. Comparison of spatial prediction methods for mapping floodplain soil pollution. *Catena*, 17 (6): 535-550.
- Luo, W., Taylor, M., and Parker, S. 2008. A comparison of spatial interpolation methods to estimate continuous wind speed surfaces using irregularly distributed data from England and Wales. *International Journal of Climatology*, 8 (7): 947-959.
- Moreels, E., De Neve, S., Hofman, G., Van Meirvenne, M. 2003. Simulating nitrate leaching in bare fallow soils. A model comparison. *Nutr. Cycling Agroecosyst*, 67: 137–144.
- Nelson, R.E. 1982. Carbonate and gypsum. Part2: Chemical and Microbiological Properties. In: Page, A.L., Miller, R.H., Keeny, D.R. (Editors). *Methods of Soil Analysis*. American Society of Agronomy, Soil Science Society of America: Madison, Wisconsin, pp. 180–197.
- Nelson, D.W., Sommers, L.E. 1982. Total carbon, organic carbon and organic matter. In: Page, A.L.,
- Orr, M.J.L. 1999. Recent advances in radial basis function networks. *Relatório técnico*, Centre for Cognitive Science, University of Edinburgh.
- Page, A.L. 1982. Methods of soil analysis. Part 2. Chemical and microbiological properties,

- American Society of Agronomy, Soil Science Society of America.
- Pang, S., Li, T.X., Zhang, X.F., Wang, Y.D., and Yu, H.Y. 2011. Spatial variability of cropland lead and its influencing factors: A case study in Shuangliu county, Sichuan province, China. *Geoderma*, 162:223–230.
- Pereira, P., Úbeda, X., and Baltrénaitė, E. 2010. Mapping total nitrogen in ash after a wildland fire: a microplot analysis. *Ekologija*, 56 (3): 144-152.
- Robinson, T., and Metternicht, G. 2006. Testing the performance of spatial interpolation techniques for mapping soil properties. *Computers and Electronics in Agriculture*, 50 (2): 97-108.
- Rusu, C., and Rusu, V. 2006. Radial Basis Functions Versus Geostatistics in Spatial Interpolations. *Artificial Intelligence in Theory and Practice*, 119-128.
- Shi, J., Wang, H., Xu, J., Wu, J., Liu, X., Zhu, H., and Yu, Ch. 2007. Spatial distribution of heavy metals in soils: a case study of Changxing, China. *Environment Geology*, 52:1–10.
- Su, W., YiMin, N., XiaoJie, H., and XiGang, Z. 2004. Study on spatial variability of soil nutrients in Beima town of Shandong Province by using Kriging method. *Journal of Anhui Agriculture University*. 31 (1): 76-81.
- Trangmar, B.B., Yost, R.S., and Uehara, G. 1985. Application of geostatistics to spatial studies of soil properties. *Advances in Agronomy*, 38: 45-94.
- Weber, D.D., and Englund, E.J. 1994. Evaluation and comparison of spatial interpolators II. *Mathematical Geology*, 26(5): 589-603.
- Whitmore, A.P. 1991. A method for assessing the goodness of computer simulation of soil processes. *J. Soil Sci.* 42, 289–299.
- Wilding, L.P. 1985. Spatial variability: Its documentation, accommodation, and implication to soil survey. Pp. 166-194. In: Nielsen DR, and Bouma J (eds.). *Soil Spatial Variability*, Wageningen, the Netherlands.
- Wu, C., Wu, J., Luo, Y., Zhang, H., and Teng, Y. 2008. Statistical and geoestatistical characterization of heavy metal concentrations in a contaminated area taking into account soil map units. *Geoderma*, 144(1-2): 171-179.
- Yilmaz, H.M. 2007. The effect of interpolation methods in surface definition: an experimental study. *Earth Surface Processes and Landforms*, 32(9): 1346-1361.
- Zimmerman, D., Pavlik, C., Ruggles, A., and Armstrong, M.P. 1999. An experimental comparison of ordinary and universal kriging and inverse distance weighting. *Mathematical Geology*, 31 (4): 375-390.

ISSN 2251-7480

Efficiency of some geostatistical estimators for interpolation and mapping some soil quality properties

Seyedeh Mahbube Mousavifard¹, Hamid Reza Momtaz ^{2*} and Habib Khodaverdiloo³

1) M.Sc. of Soil Science, College of Agriculture, University of Urmia, Iran

2^{*}) Assistant Professor, Soil Science Department, College of Agriculture, University of Urmia, Iran,

Corresponding author email: h.momtaz@urmia.ac.ir

3) Assistant Professor, Soil Science Department, College of Agriculture, University of Urmia, Iran

Received: 23-11-2012

Accepted: 11-03-2013

Abstract

For design and implementation of soil conservation programs, accurate and optimized mapping of soil properties is required. The type of interpolation method is one of the most important issue involved in mapping soil properties. Six ordinary methods of spatial interpolation were compared to determine their suitability for estimating some quality properties of topsoil including clay content, electrical conductivity, equivalent calcium carbonate and organic carbon in the Naqade region farmlands located in west Azerbaijan. The area of study region was about 8300 ha. For this purpose, 282 topsoil samples were collected randomly and tested for laboratory analysis. Deterministic methods (radial basis function and global polynomial interpolation) as well as geostatistical estimators (ordinary Kriging) were utilized to map related soil properties. The highest and lowest CV was obtained for EC and clay content variables, respectively. For clay and electrical conductivity, the exponential model, for equivalent calcium carbonate the Gaussian model, and for organic carbon the spherical were the best fitting models to calculate the experimental variogram. According to the results, the ordinary Kriging approach characterized with the minimum error indicator of bias-variance trade-off (BVTO) for evaluating clay, electrical conductivity, equivalent calcium carbonate and organic carbon. The thin plat spline model of radial basis function showed the maximum error in assessment of studied attributes. Eventually, the interpolation maps were generated regard to the most appropriate interpolators.

Keywords: geostatistics; interpolation techniques; Kriging; soil quality properties